

Kristihimmelfart 2007

Søndag d. 20. maj 2007

Jeg vågner – ikke en lyd - ingen snorken - som bekendt kan jeg ikke se uret uden briller - jeg må have sovet over - hurtigt samler jeg jakke, presko, kasket, vest, køletaske, madkasse m.v. Godt læsset spæner jeg op til køkken- og toiletbygningen, blot for at sige godmorgen til Lenzes kat. Kl. er 6 og vi har aftalt afgang kl. 9. Da jeg kommer tilbage til teltet, er det sædvanlige snorkekor gået i gang, så jeg vælger at stå og op nusse rundt.

Efterhånden er alle stået op og kl. 9 ror vi af sted, mens solen stråler fra en skyfri himmel og en vindstyrke på noget der ligner 0 s/m. - Synd for jer der er taget hjem, her er bare så smukt.

Vi ror syd om Hjortø, herfra kan vi se Ærø, men den må vente til en anden gang, på vest siden ror vi forbi en gammel Stubmølle, foran den hoppede en kæmpe stor hare, vi ror videre mod Drejø, mens vi nyder fuglelivet og det smukke syn af sejlbåde, det er mig en gåde hvordan de kan sejle for fulde sejl, uden en vind. Selv nyder jeg at ro i Torbens VKV, som bare glider igennem vandet uanset vanddybde og mangel på bølger.

Ved indsejlingen til Drejø stinker der af ”tang”, særlige i den nordlige side hvor Torben og Kjeld absolut skal ind, så Karin jeg ror lidt rundt inde og udenfor havnen, inden vi blev enige om at vi hellere må slutte trop. Kjeld og Torben er stadig i kajakerne, da vi kommer nærmere, kan vi observere at Kjeld er faldet i snak med Søren, som er en af Kjeld og Torbens gamle rovenner, de har en del at fortælle hinanden, men de har jo heller ikke talt sammen siden de mødets på Strynø, det er så 2 dage siden. Vi andre taler lidt med hans to kammerater.

De drager videre mod Svendborg og vi gør et kort ophold på Drejø, ser det lille havnekontor med fine toilet- og badefaciliteter, bagved ligger der en dejlig ”primitiv” lejerplads med læhegn og borde og bænke. Vi er enige om at vente med frokosten til vi er tilbage på Tåsinge. Vi ror tilbage igennem den meget lavvandet passage mellem Hjortø og Hjemlshoved, her ser vi en flok edderfugle, en moderne familie, som består af 8 voksne og 3 unger.

Efter landgang går Karin og jeg direkte op og vasker kajakerne af. Sammen nyder vi alle fire frokosten, men bemærk disse ord, alle pakker sammen og er meget koncentreret, der bliver ikke sagt et ord før alt er i de respektive poser, men så taler vi også som vi plejer.

Mens Karin og jeg er ved at læsse kajaker kommer Lenzes kone ud og siger, at sjældent har de haft besøg af så stor en gruppe og alt er bare efterladt i så pæn orden, ”håber I har nyt opholdet og vil komme igen.” Ja, det vil vi gerne.

Karin og jeg havde en fin tur hjem, lidt problem med bro-bissen, men ellers gik alt glat til Værebros, hvor Ole kom for at hente Karin og hjalp med at læsse af.

Tak for endnu en god tur.

Gunni